

Sborový dopis – Květen 2017

Česko-bratrská církev evangelická v Chlebích

Chleby 55, 289 31, e-mail: chleby@evangnet.cz, web: chleby.evangnet.cz

Príspevky na podporu sboru můžete posílat na účet: 503749339/0800

Kontakt na administrátora: 721 832 383, martin.fer@evangnet.cz

Sestry a bratři, milí přátelé našeho sboru!

Zdravíme vás u příležitosti svatodušních svátků, které patří možná k nejvýznamnějším křesťanským svátkům! Rádi bychom vás také pozvali na Noc kostelů – již tradičně je při této příležitosti možnost přijít, prohlédnout si všechna zákoutí kostela, vyzkoušet varhany a dozvědět se něco o historii sboru. Nezapomeňte přijít a pozvat své přátele, známé, rodinu – vemte je sebou! Před námi jsou také letní prázdniny. Často se při nich dostanete na různá místa u nás i v zahraničí – a když bude zrovna neděle, tak zkuste zavítat také do místního křesťanského společenství. Může to být inspirativní a koneckonců je to také dílo Ducha svatého, že tvoříme jedno velké společenství s křesťany ze všech možných končin světa. Tak proč k nim nezajít na návštěvu.

Za staršovstvo

Martin Fér, administrátor

Vladimír Šturc, kurátor

Letnice

Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfyliie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrázení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“ (Skutky 2,1-13)

...Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse. (Skutky 2,41-47)

Na svatodušní neděli (50 dní po Velikonocích) slavíme narozeniny církve. Víra už vskrytu v učednících pulsovala od velikonoční neděle, ale když byl seslán Duch svatý, tak vylezla na světlo dne, začala dostávat konkrétní obrysy ve společenství církve. Přestala být jenom něčím, co se týkalo pár vyvolených učedníků. S neobyčejnou silou se rozeběhla do světa a začala oslovovat i další. A ten děj trvá dodnes.

Duch a církev. Nad obojím máme myslím rozpaky, anebo alespoň mnozí okolo nás. Duch svatý - co to je? Kdo to je? Snad nějaký pohádkový přízrak, či co? Je vidět, cítit? Mít Ducha svatého, být jím naplněn - neznamená to jenom vznášet se někde v oblacích, mluvit nesrozumitelnou náboženskou řečí, být mimo realitu? A církev: to je přece ta organizace, která nutí lidi poslouchat nějaké strnulé učení. Organizace, které naopak duch chybí a jde jí jenom o dušičky, o majetek, o přežití, stará se o zchátralé kostely a přitom také hovoří nějakou nesrozumitelnou hatmatilkou. Bezduchá a strnulá organizace.

Duch a církev. Obojí v tom příběhu stojí vedle sebe, jedno k druhému patří.

Nejprve Duch. Jeho seslání je vylíčeno jako mimořádná událost. Hukot, víchř, ohnivé jazyky. Jenže za vnější mimořádností toho obrazu se objeví něco úplně „obyčejného“ - dar **srozumitelnosti**. Učedníci plní Ducha svatého vyjdou mezi lidi ze všech národů, mluví k nim a oni jim (s údivem) rozumí. Každý ve své řeči. Mluvit cizím jazykem umí kde kdo, ale mluvit tak, aby mu druzí rozuměli a aby jeho mluvení dávalo smysl - to už kdekdo neumí. A o to v tom příběhu jde - že jsou učedníci srozumitelní. Nemluví nějakou církevní hatmatilkou, ale mluví do života a k životu. Snad proto, že nic nevnučují, nericitují všeobecně platné pravdy, ale promlouvají ke každému „v jeho vlastní řeči.“, osobně. A

posluchači žasnou: *Copak nejsou ti lidé z Galileje? Obyčejní rybáři a sedláci z nějaké díry kdesi daleko - to snad není možné!* Duch svatý způsobuje, že učedníci (při vši své slabosti a nedokonalosti) mluví a mluví srozumitelně.

Mluvit srozumitelně může člověk, jen když sám rozumí. Když je sám zaujat tím, o čem mluví. Když je zapálen. To je možná prvním důsledkem působení Ducha svatého. Že jsme zaujati, zasaženi Ježíšovým příběhem. Poznáváme, jak se nás jeho příběh, jeho učení týká. Jak tu jde o nás, i když se to možná stalo kdysi dávno. Někdy jsme z toho úplně pať a žaseme. Jindy zase pomalu a neokázale Ježíšova slova uchováujeme v srdci a zapracováváme je do svého každodenního života. Jako bychom skládali mozaiku, na které se jednoho dne objeví nádherný obraz moudrého a naplněného života.

Ještě to nemusí znamenat, že také druhé oslovíme - i to srozumitelné mluvení Ježíšových učedníků tehdy bylo pro jedny svědectvím o Božím působení, ale pro jiné to byl jen projev opilosti. Kdo nechce vidět, nevidí a nevěří. Při vši moci a síle Ducha svatého, při vši naší přesvědčivosti a horlivosti víry budou stále lidé, kteří řeknou: ti věřící jsou blázni, naivkové, idealisté, pokrytci. Mluví z cesty.

Ti, kteří byli tenkrát osloveni kázáním učedníků, přijali křest a vytvořili společenství, které ponese jméno Církev - doslova "Dům Páně". Nemluví se tu ovšem o nějaké organizaci, ale o **naslouchání** učení apoštolů, o **bytí pospolu**, o **lámání chleba** (o slavení Večeře Páně) a **modlitbě**. Zmíněno je společné sdílení majetku, jídla - a domyslíme si i společné sdílení všeho dalšího, co život přináší. To všechno s upřímným srdcem. *Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.*

To je církev. Spíš než organizace je to společná slavnost (bohoslužba), společné hledání, naslouchání Kristu, vzájemná služba. Společenství těch, které Duch svatý přivádí dohromady a dává jim své dary. Dary neobyčejně obyčejné: o srozumitelnosti a porozumění už byla řeč. Apoštol Pavel přidává mnoho dalších: lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost, sebeovládání. Kde se tohle děje, tam je Duch svatý při díle. A je to hukot!

Vzpomínka na legionáře Václava Ottu

V neděli 2. dubna se na hřbitově u evangelického kostela v Chlebích konala vzpomínková akce u příležitosti stého výročí úmrtí legionáře Václava Ottu, který je na hřbitově pohřben. Život Václava Ottu připomněl kronikář obce Chleby Milan Nekolný, několik desítek – snad až dvě sta - přítomných oslovila také starostka Lucie Šarfránková, senátor Tomáš Czernin,

zástupce legionářů Zdeněk Talíř a farář Martin Fér. Po pietním aktu na hřbitově jsme se přesunuli do kostela, kde bylo představení legionářských uniforem a koncert nymburského pěveckého sboru Hlahol, který zde vystupoval i v roce 1926, kdy byly ostatky legionáře a náhrobek se lvem přeneseny na náš hřbitov. Po koncertu se průvod vydal k rodnému domu Václava Ottu.

Noc kostelů

Se letos koná v pátek 9. června, chlebský evangelický kostel bude otevřen podobně jako loni od 18 do 21 hodin. Bude možné prohlédnout si kostel a jeho zákoutí, vylézt do věže k hodinám, prohlédnout si varhany a získat pár informací o dějinách sboru. A třeba si dát kávu či čaj. Přijďte se podívat, pozvěte své známé a přátele!

Nezapomínejte prosím na finanční potřeby sboru. Do konce května také probíhá sbírka darů Jeronýmovy jednoty, která je určena na výpomoc sborům, které potřebují opravit nebo dokonce postavit budovy. Finance jsou potřeba, ale ještě víc vás zveme, abyste se účastnili pravidelného sborového života – bohoslužeb každou neděli od 8:30 v kostele.

O tom, co se děje v církvi a informace o akcích, které se dějí jak v poděbradském seniorátu, tak v celé církvi se můžete informovat na různých webových stránkách: pro církev je to: www.e-cirkev.cz a <http://prihlasky.evangnet.cz>, pro seniorát pak <http://podebradsky-seniorat.evangnet.cz>

V případě, že máme ve Vaší adrese chybu, dejte nám prosím vědět. Sborový dopis Vám také můžeme napříště zasílat e-mailem. Dejte nám vědět na adresu sboru: chleby@evangnet.cz.

A nezapomínejte prosím na pravidelné placení saláru a darů na činnost sboru. Číslo účtu naleznete v záhlaví. Děkujeme.